

Catedra de anatomie patologică a I.M.F. Tirgu-Mureş (cond.: conf. F. Gyergyay)

PRELUCRAREA HISTOLOGICA A FRAGMENTELOR MICI DE ŢESUT ŞI A SEDIMENTELOR*

L. Vincze

Prelucrarea histologică a fragmentelor mici de ţesuturi şi a materialelor sfărâmiatoase întâmpină unele dificultăţi. Fragmentele mici şi sfărâmiatoase se pot împăştia în cursul prelucrării chiar dacă sint aşezate în tifon. Aceste fragmente mici se pot ataşa altor materiale dind naştere la erori.

În materialele trimise pentru examen citologic (spută, aspirat bronşic, lichide patologice) pot fi găsite destul de frecvent fragmente mici alcătuite din grupuri de celule. Aceste fragmente nu pot fi bine examinate în froiuri tocmai din cauza grosimii lor, dar prelucrarea lor histologică oferă de multe ori o orientare mai justă despre structura tisulară, decît celulele izolate. Datele din literatură, *Nasta*, (2), *Nicolescu* (3), precum şi experienţa noastră arată că prelucrarea histologică, paralelă cu examenul citologic, ridică considerabil numărul rezultatelor pozitive. În prelucrarea histopatologică a sedimentelor, greutatea amintite sint şi mai evidente.

Pentru înlăturarea greutăţilor de mai sus au fost utilizate diferite metode. *Campbell* (1) aşează fragmentele mici de măduvă osoasă în soluţie încălzită de agar, care este inclusă ulterior în parafină. La catedra noastră *Gyergyay* (comunicare personală) pune pentru includerea în parafină materialul în pungi de celoidină.

În prelucrarea histologică a fragmentelor mici sfărâmiatoase utilizăm în prezent la catedra noastră metoda prezentată mai jos care ne-a dat rezultate multumitoare. După acest procedeu materialul se coagulează în plasma sanguină, iar în parafină se include blocul de plasmă coagulat care conţine fragmente de ţesut.

Substanţe necesare

1. — *Plasmă citratată*, folosind singele recoltat pentru examenul V.S.H. După sedimentarea spontană plasma supernatantă va fi centrifugată. Astfel obţinem o plasmă lipsită de elemente celulare. Se poate folosi şi plasma animalelor de laborator.

2. — *Soluţie de clorură de calciu M/10* (soluţie 1,1%).

3. — *Soluţie-tampon după Michaelis, cu un pH de 7,2.*

Metoda de includere:

1. — Materialul este aşezat într-o eprubetă. Dacă este vorba de lichid, acesta se centrifughează, iar supernatantul este decantat. Materialul în prealabil fixat se spală cu soluţie tampon.

2. — Fragmentul de ţesut sau sedimentul va fi acoperit de 0,1—0,5 ml de plasmă citratată.

3. — Se adaugă soluţia de clorură de calciu, în cantitate egală cu plasma, agitînd uşor eprubeta. După 3—7 minute plasma se coagulează.

* Lucrare prezentată la U.S.S.M., filiala Tirgu-Mureş, secţia Morfologie, la 20 decembrie 1963.

4. — După coagularea completă se adaugă soluția fixatoare (formol 1 : 10). Coagulul se desprinde ușor de peretele eprubetei și plutește în fixator.

5. — Blocul de plasmă se include în parafină. În secțiuni colorate plasma se delimitează net de fragmentul de țesut sau de sediment. Dacă materialul este fixat în prealabil și nu este bine spălat, coagularea plasmei întârzie. În aceste cazuri materialul este spălat din nou cu soluția tampon, iar la plasma recalcifiată se adaugă în cantitate egală soluție de tampon. Plasma recalcifiată tamponată se coagulează.

Avantajele metodei:

1. Fragmentele mici de țesuturi primesc dimensiuni convenabile pentru prelucrarea histologică. 2 Este împiedicată împrăștierea materialului sfărâmat, se evită astfel și posibilitățile erorilor de diagnostic. 3. Plasma lipsită de elemente celulare nu modifică tabloul histologic. 4. Soluțiile necesare pot fi procurate ușor din oricare laborator clinic.

Sosit la redacție: 31 decembrie 1963.

Bibliografie

1. CAMPBELL C. C.: J. Path. Bact., (1948), 60:633; 2. NASTA M.: Tumorile bronhopulmonare, Ed. Acad. R.P.R. (1961); 3. NICOLESCU P.: Morf. Norm. Pat. (1956), 3, 229.